WILLIAM DALSLAND CARLSON

The Swedish Engineering Convention

IN THE UNITED STATES

Svenska Ingeniörskongressen

I FÖRENTA STATERNA

CHICAGO, SEPTEMBER 9, 10 AND 11

1915

1995/48:1C

The Swedish Engineering Convention

in the United States, 1915

(Svenska Ingeniörskongressen i Förenta Staterna, 1915)

to be held in Chicago
September 9, 10 and 11, 1915

ADVANCED LIST OF MEMBERS

who had announced their intention to participate previous to March 15, 1915

Published by the General Committee of the Convention

OFFICE OF SECRETARY

619 City Hall Square Building, 139 N. Clark St.

Chicago, Ill.

Svenska Ingeniörskongressen

i Förenta Staterna, 1915

I början af Juni 1913 mottog Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna, Brooklyn, N. Y., en skrifvelse från Svenska Teknologföreningens styrelse, med förfrågan huruvida det vore möjligt att anordna ett möte mellan svenska och svensk-amerikanska ingeniörer i Amerika 1915, då troligen ett stort antal svenska ingeniörer komma att besöka Förenta Staterna på grund af utställningen i San Francisco och den i sammanhang därmed planerade stora internationella ingeniörskongressen, till hvilken de fem stora nationella ingeniörsföreningarne i Förenta Staterna inbjudit alla ledande ingeniörssammanslutningar i världen.

Med anledning af denna skrifvelse fattade styrelsen för Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna beslut att tillskrifva Svenska Ingeniörsföreningen i Chicago, för att höra dess åsikt i saken. Styrelsen för denna förening rekommenderade, att ett möte, af den art som föreslagits, skulle hållas, samt ansåg att Chicago vore den mest centrala punkten för ett sådant möte. Vidare förklarade Svenska Ingeniörsföreningen i Chicago, att den vore villig att åtaga sig alla allmänna anordningar och utgifter för ett sådant möte.

Vid detta skede i förhandlingarne anlände ingeniör K. R. Ödman, representant af Svenska Teknologföreningen, till Förenta Staterna, och för att i mera detalj dryfta frågan hölls i Svenska Ingeniörsföreningens i Förenta Staterna klubbhus, 271 Hicks St., Brooklyn, N. Y., ett möte den 15 November 1913, till hvilket ett antal utom föreningen stående svenska ingeniörer i New York också inbjudits. Vid detta möte beslöts att söka få en sammankomst till stånd mellan svenska och svensk-amerikanska ingeniörer. Chicago rekommenderades tentativt som den mest centrala mötesplatsen. En kommitté utsågs att taga hand om organisationsarbetet i de östra staterna, och beslöts att rekommendera att Chicagoföreningen utser en liknande kommitté för de västra staterna, och att båda dessa kommittéer sedan inom sig utse en centralkommitté. Kommittén för de östra staterna utsågs af ordföranden i Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna att bestå af hrr C. J. Mellin, Schenectady, N. Y., ordförande, George de Laval, Harrison, N. J., N. O. Bagge, New York, Albin Gustafson, New York, och Erik Oberg, New York, sekreterare.

Mötet rekommenderade vidare, att det planerade mötets namn skulle blifva "Svenska Ingeniörs-kongressen i Förenta Sta-

terna, 1915'' (The Swedish Engineering Convention in the United States, 1915).

Vidare rekommenderades, att utgifterna för lokalkommittéernas organisationsarbete skulle bestridas genom en afgift af $5.00, som skulle erläggas af alla personer, som tillkännagåfvo sin afsikt att deltaga i kongressen och som önskade blifva underrättade om de anordningar, som komme att göras med afseende på densamma. Dessa afgifter äro också ämnade att täcka tryckningskostnaderna för sådana föredrag, som hållas vid mötet, och om möjligt publikationen af någon slags minnesskrift.

Den 22 November samma år hölls å ''The Engineers' Club'', New York, ett möte af ett antal svenska ingeniörer, som icke äro affilierade med de svenska ingeniörsorganisationerna i landet, och å detta möte godkändes de rekommendationer, som gjorts af Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna. Dessa rekommendationer förelades nu Svenska Ingeniörsföreningen i Chicago, som å sitt årsmöte den 24 Januari 1914 fastställde de gjorda förslagen, och utnämnde en kongress-kommitté, bestående af aderton medlemmar, som sedermera ökades till nitton, med hr John Brunner såsom ordförande och hr C. G. Axell såsom sekreterare.

Den Östra organisationskommittén hade sitt första möte den 31 Januari 1914, hvarvid antalet medlemmar i kommittén ökades till 23 och utsågos därjämte fyra herrar för att med ett liknande antal medlemmar af Västra organisationskommittén utgöra en centralkommitté, hvilken skulle afgöra sådana frågor som mötesplats, mötestid, o. s. v., samt utgöra en länk mellan de två lokalkommittéerna. Antalet medlemmar i denna centralkommitté har sedermera ökats till 12.

Den Västra organisationskommittén höll sitt första möte den 27 Februari 1914 i Chicago och utnämnde fem specialkommittéer för att fördela det betydande arbete, som på grund af kongressens hållande i Chicago, komme att falla på den Västra organisationskommitténs lott. På dessa möten antogos och godkändes de inbjudningskort, cirkulär och blanketter, som hafva användts i organisationskampanjen.

Sedan denna tidpunkt har organisationsarbetet fortgått med sådan framgång, att nu 90 medlemmar i de östra staterna och 80 i de västra tillkännagifvit sin afsikt att deltaga. Det kan emellertid påräknas, att ett betydligt större antal medlemmar skola inregistreras inom närmaste framtiden, när programmet för kongressen har fastställts och tillsändts de omkring 900 svenska ingeniörer och industriella män, hvars namn äro upptagna i de

båda organisationskommittéernas kortregister, och som ej ännu hafva tillkännagifvit sin afsikt att deltaga i kongressen.

Angående mötets ändamål lämnade kommittéernas offentliggjorda meddelanden följande upplysningar:

''Mötets ändamål är dels att föra samman de besökande svenska ingeniörerna med deras yrkesbröder här i landet och dels att åstadkomma ett närmare samband mellan i Amerika bosatta svenska ingeniörer. Till mötet inbjudas alla svenska ingeniörer i Förenta Staterna och Canada samt alla andra inom industrien framstående män, oberoende huruvida de tillhöra de organiserade ingeniörsföreningarne i landet eller icke.

''Kommittén hoppas, att ingen svensk ingeniör eller person eljest framstående inom industriens, samfärdsmedlens eller byggnadsteknikens område förglömmer att tillkännagifva sin afsikt att deltaga i detta möte, det första i sitt slag inom den svenska ingeniörsvetenskapens historia, och att meddelande därom, jämte det nödiga finansiella understödet till företagets organisation, må så tidigt som möjligt, nå organisationskommittéernas sekreterare.''

Under sommaren 1914 besökte Östra organisationskommitténs sekreterare, hr. E. Oberg, Sverige, för att göra vidare anordningar för den planerade kongressen, och aflämnade han vid sin återkomst följande rapport:

Till Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna och Centralkommittén för Svenska Ingeniörs-kongressen i Förenta Staterna 1915.

Med anledning af det planerade mötet mellan svenska och svensk-amerikanska ingeniörer i Chicago 1915, sammanträffade jag den 20 Juni i Stockholm med ordföranden i Svenska Teknologföreningen, ingeniör Sven Lübeck, och ett stort antal andra framstående svenska ingeniörer. Arkitekt N. L. Malmros, ordförande i Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna, var äfven närvarande. Intresset för det planerade mötet var mycket lifligt i Sverige. Svenska Teknologföreningens styrelse har för kongressens förberedande från svensk sida utsett dels en organisationskommitté, bestående af ordföranden i Svenska Teknologföreningen, ingeniör Sven Lübeck, öfveringeniören, kapten G. Malm, öfveringeniören, generalkonsul P. T. Berg, byråchefen G. Dillner, svenske generalkommissarien för utställningen i San Francisco, löjtnant R. Bernström, ingeniör K. P. Dahlström och ingeniör K. R. Ödman, och dels en hederskommitté, omfattande ett sextiotal af

Sveriges mest framstående industriella män, som på grund af sin ställning inom rikets administration och industri kunna i särdeles stor grad medverka till att stödja det planerade mötets syftemål.

Den svenska kommittén var synnerligen nöjd med att Chicago utsetts till mötesplats, och beslöts att mötet bör hållas under tre dagar under veckan 5—11 September 1915, dessa tre dagar att närmare bestämmas senare. Den svenska kommittén har utlofvat ett eller två föredrag med ljusbilder — eventuellt biografbilder — rörande Sveriges tekniska och industriella förhållanden, jämte förutsättningarne för dess framtida utveckling på ingeniörsteknikens område. Vidare kommer den svenska kommittén att i Sverige söka inom ingeniörskretsar väcka intresse för deltagande i kongressen. Det ställdes i utsikt att minst ett 60-tal svenska ingeniörer kunna hitväntas nästa år såsom deltagare i mötet. I första rummet räknar man på, att alla, som med statsbidrag resa till Amerika och San Francisco 1915, så vidt möjligt anordna sin resa så, att de kunna deltaga i kongressen. Vidare väntar man, att större svenska företag inom bruks-, maskin- och byggnadsindustrien skola finna med sin fördel förenligt att sända representanter till det planerade mötet.

Följande ord från ingeniör Lübecks penna, i ett upprop till svenska ingeniörer, är utan tvifvel af stort intresse för alla svensk-amerikanska teknici:

"Om den direkta nyttan af en kongress af förevarande art kan man som vanligt framställa tvifvelsmål. Men med tanke på den indirekta nyttan af ökade förbindelser med den stora mängden af svenska ingeniörer i Amerika får kongressens betydelse icke underskattas. Dessa våra landsmän hafva sedan årtionden i alldeles särskild grad bidragit till att göra det svenska namnet hedrat därute. Ur svensk synpunkt bör kongressen, den första i sitt slag, hälsas med tillfredsställelse, därför att den skall knyta banden fastare mellan de svenska ingeniörerna i Amerika inbördes samt mellan dessa och oss. Kongressen bör därmed också kunna blifva inledningen till ett rikt utbyte af impulser och erfarenheter i framtiden, till gagn för hemlandet, dess ingeniörsutbildning och dess industri, i hvilket afseende Svenska Teknologföreningen har en synnerligen viktig uppgift att vårda. Och om härigenom skulle skärpas känslan af vårt eget ansvar för att landsmännen i utlandet i alltjämt växande omfattning må finna trefnad och utkomst inom Sveriges gränser, så skulle den första svensk-amerikanska ingeniörskongressen fylla en uppgift af än större betydelse."

Edra ombud till Sverige mottogos af Svenska Teknologföreningens representanter på det mest gästvänliga sätt, och deras besök i hemlandets hufvudstad gjordes genom deras medverkan ytterst angenämt och minnesrikt. Genom Svenska Teknologföreningens ordförande, ingeniör Sven Lübeck, sände Svenska Teknologföreningen till Svenska Ingeniörsföreningen i Förenta Staterna och kommittéerna för Svenska Ingeniörskongressen sin varma hälsning med önskan om framgång i alla sträfvanden för häfdandet af det svenska ingeniörsnamnet.

ERIK OBERG,
Sekreterare i Östra Organisationskommittén
för Svenska Ingeniörskongressen i Förenta Staterna 1915.
Brooklyn den 5 September 1914.

I sammanhang med ett kortare besök till Sverige i slutet af förra året blef ingeniör Klas O. Olson anmodad af Västra organisationskommittén att af Svenska Teknologföreningens styrelse för Ingeniörs-kongressen utröna, hvilka beslut och åtgärder vidtagts med afseende på de svenska ingeniörernas kommande resa till Förenta Staterna 1915, och affämnade han sedermera följande rapport:

Till Styrelsen för Svenska Ingeniörs-kongressen i Förenta Staterna, 1915.

Teknologföreningens ordförande, ingeniör Sven Lübeck, redaktören af Teknisk Tidskrift, Gunnar Tisell, samt undertecknad hade ett mycket angenämt sammanträffande i Stockholm i början af November 1914. Efter jag beskrifvit det arbete, som nedlagts härstädes af organisationskommittéerna och öfverlämnat kopior af de trycksaker, som användts i organisationskampanjen, hvilket upptogs med största intresse, relaterade ingeniör Lübeck hvad kommittén i Sverige på sin sida gjort i och för kongressen.

Däraf framgick, att intresset för densamma bland svenska ingeniörskretsar var alltjämt oförminskadt, men att det för närvarande voro omöjligt att säga, huru många ingeniörer ämna företaga resan till Förenta Staterna till följd af det pågående kriget, och förbereda deltagandet på ett sätt som eljest afsetts. Antalet svenska ingeniörer, som troligen komma att deltaga i kongressen, torde uppgå till 50, och ingeniör Lübeck förklarade att det arbetades hårdt på att i största mån kunna finansiellt bistå dessa deltagare, genom att vända sig till industriella verk och privata personer för erhållandet af nödvändigt understöd.

Kommerskollegium hade anslagit såsom extra stipendier ett

belopp på 50,000 kr., som kommer att utdelas för resor till Förenta Staterna vid sidan af de ordinarie stipendier från Svenska Staten, hvilka torde af naturliga skäl komma att tagas i anspråk för resor till Amerika.

Styrelsens sista möte hade hållits i början af Oktober 1914, och hade det då beslutits att bordlägga frågan tills i Februari detta år för att afvakta bättre tider. Af såväl ingeniör Lübecks som redaktör Tisells yttranden framgick, att kommittén i Sverige sökte på allt sätt öka intresset att sända så många deltagare som möjligt till den planerade kongressen, och hyste dessa herrar den förhoppningen, att det arbete, som nedlägges af såväl den svenska kommittén som af kommittéerna i Amerika, skall röna den allra bästa framgång.

KLAS O. OLSON,
Medlem af Västra Organisationskommittén för
Svenska Ingeniörs-kongressen i Förenta Staterna 1915.
Chicago den 22 Mars 1915.

Tid för Mötet

Det har nu beslutats, att Svenska Ingeniörskongressen i Förenta Staterna skall hållas i Chicago Torsdagen, Fredagen och Lördagen den 9, 10 och 11 September 1915. Öfver ett trettiotal ingeniörer i Sverige hafva nu erhållit statsanslag för resa till Amerika, och det är att vänta att alla dessa, såvidt möjligt, anställa resan hit i samlad grupp, och tillsammans med kongressmedlemmar från de östra staterna göra resan till Chicago.

Följande förslag för resa från New York till Chicago har upprättats. Som resan anställes öfver New York Central järnväg, kunna medlemmar från New York, New England och Schenectady göra resan tillsammans, och förhoppningar hafva uttalats, att medlemmar från Philadelphia och andra punkter, ej allt för aflägsna från New York, också komma att deltaga i den gemensamma färden. Skulle medlemmar från platser söder om New York föredraga direkt resa med Pennsylvania järnvägen, kan anordning göras för egen Pullman vagn för sällskap som består af 18 (eller flera) medlemmar.

Resa i samlad grupp från New York till Chicago öfver New York Central:

Måndagen den 6 September. Afresa från New York kl. 6 e. m. med Hudson-bolagets nattångare "Berkshire" eller "C. W. Morse" till Albany. ("Hudson-floden sedd med strålkastare.") Denna del af resan kommer utan tvifvel att blifva af stort intresse för de besökande svenska ingeniörerna.

Tisdagen den 7 September. Ankomst till Albany omkring kl. 6 f. m. Afresa med elektrisk järnväg till Schenectady, där gemensam frukost intages med den talrika svenska ingeniörskolonien därstädes. Anordningar för beseende af General Electric Company och American Locomotive Company verkstäder komma att göras. Gemensam lunch. Afresa kl. 2:12 e. m. med New York Central expresståg "The Mohawk" (ett af världens snabbaste tåg) till Niagara Falls. Ankomst till Niagara kl. 9:35 e. m.

Onsdagen den 8 September. Niagara-fallen jämte kraftstationer och industriella verk komma att beses. Hela dagen kommer att tillbringas här. Afresa från Niagara kl. 8:30 e. m. Särskilda sofvagnar komma att ställas till kongressdeltagarnes förfogande. Om antalet deltagare är stort nog, kommer ett särskildt tåg att anordnas. Det är att vänta, att deltagare från Canada förena sig med sällskapet i Niagara.

Torsdagen den 9 September. Ankomst till Chicago, Central Station, kl. 7:55 f. m.

Biljettpris, inbegripet hyttplats å Hudson-ångaren och Pullman sofvagn, New York till Chicago, omkring $23.00.

Inga anordningar hafva gjorts för återresan från Chicago, alldenstund många komma att fortsätta till San Francisco. Under kongressen kommer emellertid, om möjligt,gemensam återresa för dem, som så önska, att arrangeras.

Förslag till Program

Såsom ett förberedande förslag till program för kongressen har följande upprättats:

Torsdagen den 9 September. Registrering af deltagare. Utdelning af för kongressen särskildt uppgjorda märken eller knappar, såsom igenkänningstecken till registrerade deltagare. Anmälan till de olika utflykter, som anordnas. Allmänt möte. Välkomsthälsning af kongressens ordförande och hälsningstal af öfriga funktionärer. Lunch efter "fritt val". Föredrag af en af de från Sverige anländande ingeniörerna. Ämne och föredragshållare komma att närmare angifvas senare. Föredrag af medlem utsedd af Västra Organisationskommittén. Diskussion. Gemensam supé.

Fredagen den 10 September. Denna dag kommer att ägnas bland annat åt utflykter till några af de större och mest sevärda industriella anläggningarna, såsom besök med speciellt tåg till järnvalsverken vid Gary och cementfabrikerna vid Buffington, tillhörande Illinois Steel Co. Äfvenså anordnas en utflykt till Commonwealth Edison elektriska kraftstation vid Fisk street, jämte besök till andra industriella verk. Föredrag med ljusbilder (moving pictures) af ingeniör Eric A. Löf, Schenectady, N. Y., öfver ämnet: "The Panama Canal, its Construction and Electrical Operation." Damer inbjudas till detta föredrag.

Lördagen den 11 September. Föredrag af medlem utsedd af Östra Organisationskommittén. Diskussion. Föredrag af en af de från Sverige på besök hitkomna ingeniörerna. Afslutning af kongressens tekniska sida. Lunch efter "fritt val". Automobilfärder genom Chicagos parksystem etc. företagas, hvartill äfven damer inbjudas. För dem som så önska anordnas en utflykt på Lake Michigan till stadens nya hamnanläggningar och vattenverk. Gemensam bankett, med damer.

Särskilda anordningar komma att göras för att underhålla de besökande deltagarnes damer under de tider då kongressen sammanträder till tekniska möten. Anordningar komma också att göras för damernas underhållning å platser där uppehåll göres å resan från New York till Chicago.

Kongressens medlemmar och gäster komma att hänvisas till några af de större och förstklassiga hotellen. Ehuru för närvarande ej fullständiga uppgifter föreligga angående hotellpriser, må följande tills vidare utgöra en ledning. För enkelt rum $1.50 till $3.00 per person, eller $2.50 till $5.00 för två personer; för rum med bad $2.00 till $5.00 per person, eller $3.50 till $8.00 för två personer.

Särskilda vagnar med sofhytter komma att anordnas för dem som i samlad grupp ämna fortsätta direkt till San Francisco med något af de tåg, som afgå Söndagen den 12 eller Måndagen den 13 September, och som genomkorsa de mest pittoreska delarne af Rocky Mountains. Biljettpriset, inbegripet Pullman sofvagn, för tur och retur från Chicago är $88.50 för en person. Närmare detaljer härom komma att meddelas senare.

The Swedish Engineering Convention
IN THE UNITED STATES, 1915
Svenska Ingeniörskongressen i Förenta Staterna 1915

General Committee

Chairman, **C. J. MELLIN,** R. V. O.,
Consulting Engineer, American Locomotive Works,
Schenectady, N. Y.

Vice Chairman, **HENRY ERICSSON,**
Building Commissioner, City Hall,
Chicago, Ill.

Secretary and Treasurer, **C. G. AXELL,**
Assistant Engineer, Commonwealth Edison Company,
Chicago, Ill.

Members

John Brunner, Asst. Inspecting Engineer, Illinois Steel Co., Chicago, Ill.
John E. Ericsson, Member of Lanquist & Illsley Co., General Contractors, Chicago, Ill.
Albin Gustafson, Electrical Contractor, New York City.
George de Laval, General Manager, Henry Worthington Pump Works, Harrison, N. J.
Erik Oberg, Associate Editor "Machinery", New York City.
Ernst Ohnell, vice President, R. B. Corey Co., New York City.
R. C. Ostergren, Professor in Architecture, Armour Institute of Technology, Chicago, Ill.
C. S. Peterson, Gen'l Mgr., Peterson Linotype Co., Chicago, Ill.
C. von Philp, Manager Machine Dept., Bethlehem Steel Co., Bethlehem, Pa.

Organization Committee in Sweden

Ordförande, **SVEN LÜBECK,**
Konsulterande Ingeniör, Aktiebolaget Vattenbyggnadsbyrån,
Stockholm.
Sekreterare, **K. R. ÖDMAN,**
Ingeniör, Graham Brothers, Stockholm.

Members

P. T. Berg, öfveringeniör, Generalkonsul; Stockholm.
R. Bernström, Löjtnant, Generalkommissarie för Svenska Utställningen i San Francisco; Stockholm.

SWEDISH AMERICAN MUSEUM

This archival record has been partially scanned, including covers and initial pages for each issue. For more information about a particular issue of this publication, please contact the Swedish American Museum Curator.